

Využití techniky skupinového řešení problémů na ZŠ

Příklad praxe CPIV Brno

Mapování potřeb školy

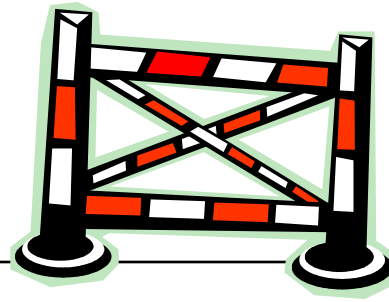
- Zcela jednoznačně převládající výchovná tematika nad vzdělávací
- Velmi časté zakázky typu *Jak zvládnout...*, *Jak vyřešit...*, *Co mám dělat, když...*
- Poptávka univerzálních návodů pro práci s žáky – tzv. „kuchařky“

Výchovná tematika – výstupy z pozorování, diskuze s vyučujícími

- Nejistota, obavy ze selhání, strach, zoufalství, apatie, únava...
- Tendence vyučujících zbavovat se zodpovědnosti za dění ve třídě
- Hledání viníků na straně žáka a jeho rodiny
- Upevňování negativních vztahů mezi učitelem a jeho žáky
- Profesní frustrace, syndrom vyhoření

Překážky

- Limity nabízeného DVPP – témata, formy, dostupnost, cena, přínos a využití
- Nedostatečné využívání potenciálu učitelů pomáhat si navzájem v dalším rozvoji
- Minimum příležitostí pro vzájemné poskytování zpětné vazby a sdílení poznatků

Nabízené možnosti řešení

- Individuální konzultace
- Návštěva ve vyučování, poskytnutí zpětné vazby

- Celkově málo využívané
- Řada bariér – ohrožení, nedůvěra...

Nabízené možnosti řešení

- Skupinové řešení problému – inspirace bálintovskými skupinami
- Struktura a řád na rozdíl od neformálního „tlachání“ ve sborovně
- Větší pocit bezpečí, sounáležitosti, spolupráce

Nezbytné předpoklady pro zahájení podpůrné skupiny;

- Důvěra k pracovníkům CPIV
- Otevřenost vyučujících
- **Dobrovolná** účast vyučujících a chuť se zapojit
- Prožívaný problematický profesní vztah (učitel – žák)

Výhody techniky

- Bezpečná a neohrožující atmosféra
- Vlastní hodnocení učiteli
- Bezprostřední zpětná vazba
- Zúčastnění si vybírají ze spektra možných řešení a námětů takové, které sami považují za nosné

Průběh

- Nabídnutí případu profesního vztahu, který prožívají jako problematický a s nímž by chtěli pomoci.
- První fáze – tzv. expozice případu a definování otázky
- Druhá fáze –doplňující otázky
- Třetí fáze –účastníci sdělují svoje pocity, představy, fantazie, týkající se případu a jeho akterů
- Čtvrtá fáze – praktické na řešení, tj. jak by daný problém řešili na místě předkladatele.
- Pátá fáze – zpětná vazba předkladatele
- Cílem není najít objektivní pravdu, ale nabídnout předkládajícímu spektrum možných řešení a námětů, ze kterých si vybere ty, které pro sebe považuje za nosné.

Výstupy

- Napomáhá v řešení náročných situacích, ve složité výchovné a vztahové situaci s konkrétním žákem
- Pochopení osobního podílu na profesním problému
- Pro většinu pedagogů zcela nová zkušenost, velmi pozitivně hodnocená

Děkujeme za pozornost

